

עבדיו עברו לפני ורוח תשימו
 בין עדר ובין עדר: ויצו את-
 הראשון לאמר כי יפגשה עשו
 אחי ושאלה לאמר למי אתה
 ואנה תלך ולמי אלה לפניך:
 ואמרת לעבדה ליעקב מנחה
 הוא שלוחה לאדני לעשו
 והנה גם הוא אחרינו: ויצו
 גם את השני גם את השלישי
 גם את כל ההלכים אחרי
 העדרים לאמר כדבר הזה
 תדברון אל-עשו במצאכם
 אתו: ואמרתם גם הנה עבדה
 יעקב אחרינו כי-אמר אכפרה
 פניו במנחה ההלכת לפני
 ואחרי-כן אראה פניו אולי
 ישא פני: ותעבר המנחה על-
 פניו והוא לן בלילה ההוא
 במחנה: ויקם | בלילה הוא
 ויקח את-שתי נשיו ואת-שתי
 שפחתיו ואת-אחד עשר ילדיו
 ויעבר את מעבר יבק: ויקחם
 ויעברם את-הנחל ויעבר את-
 אשר-לו: ויותר יעקב לבדו
 ויאבק איש עמו עד עלות
 השחר: וירא כי לא יכל לו
 ויגע בכף-ירכו ותקע כף-ירך
 יעקב בהאבקו עמו: ויאמר
 שלחני כי עלה השחר ויאמר
 לא אשלחה כי אם-ברכתני:

כח ויאמר אליו מה שמך ויאמר
 כט יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר
 עוד שמך כי אם-ישראל
 כי-שרית עם-אלהים ועם-
 ל אנשים ותוכל: ושאל יעקב
 ויאמר הגידה-נא שמך ויאמר
 למה זה תשאל לשמי ויברך
 אתו שם: ויקרא יעקב שם
 המקום פניאל כי-ראיתי
 אלהים פנים אל-פנים ותנצל
 לב נפשי: ויזרח-לו השמש כאשר
 עבר את-פניאל והוא צלע
 ג על-ירכו: על-כן לא-יאכלו
 בני-ישראל את-גיד הנשה
 אשר על-כף הירך עד היום
 הזה כי נגע בכף-ירך יעקב
 לג א בגיד הנשה: וישא יעקב עיניו
 וירא והנה עשו בא ועמו
 ארבע מאות איש ויחץ את-
 הילדים על-לאה ועל-רחל
 ב ועל שתי השפחות: וישם את-
 השפחות ואת-ילדיהן ראשנה
 ואת-לאה וילדיה אחרנים
 ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים:
 ג והוא עבר לפניהם וישתחו
 ארצה שבע פעמים עד-גשתו
 ד עד-אחיו: וירץ עשו לקראתו
 ויחבקהו ויפל על-צוארו
 ה וישקהו ויבכו: וישא את-
 עיניו וירא את-הנשים ואת-

הילדים ויאמר מי-אלה לך
 ויאמר הילדים אשר-חנן
 אלהים את-עבדה: ותגשן
 השפחות הנה וילדיהן
 ז ותשתחוין: ותגש גם-לאה
 וילדיה וישתחו וואחר נגש
 ח יוסף ורחל וישתחו: ויאמר
 מי לך כל-המנחה הזו אשר
 פגשתי ויאמר למצא-חן בעיני
 ט אדני: ויאמר עשו יש-לו רב
 י אחי יהי לך אשר-לך: ויאמר
 יעקב אל-נא אם-נא מצאתי
 חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי
 כי על-כן ראיתי פניך כראת
 יא פני אלהים ותרצני: קח-נא
 את-ברכתי אשר הבאת לך כי-
 חנני אלהים וכי יש-לו-כל
 יב ויפצר-בו ויקח: ויאמר נסעה
 יג ונלכה ואלכה לנגדה: ויאמר
 אליו אדני ידע כי-הילדים
 רכים והצאן והבקר עלות עלי
 ודפקום יום אחד ומתו כל-
 יד הצאן: יעבר-נא אדני לפני
 עבדו ואני אתנהלה לאט
 לרגל המלאכה אשר-לפני
 ולרגל הילדים עד אשר-אבא
 טו אל-אדני שעירה: ויאמר עשו
 אציגה-נא עמך מן-העם אשר
 אתי ויאמר למה זה אמצא-חן
 טז בעיני אדני: וישב ביום ההוא